

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

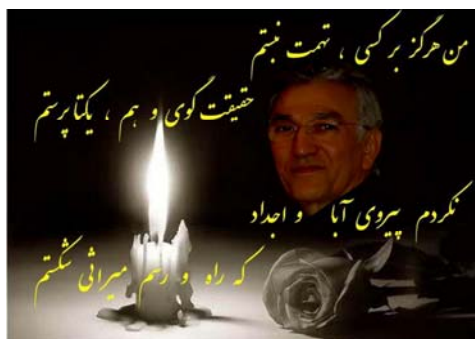
afgazad@gmail.com

Literary-Cultural

ادبی - فرهنگی

نعمت الله مختارزاده

۲۲ جنوری ۲۰۲۰

دامن فیسبوک

ق - قافیه، شهد و شکر و گه شراب	ن - نار و گهی خاک و گهی باد و آب
ی - یادی ز بگذشته، که بودیم شاب	ع - عشق و امید و کشش و اجتذاب
و - وعده دیدار بتان شواب	م - مرکب احساس دوان با شتاب
م - مستی و سستی و ز کار ثواب	ت - تاب و توان رفته ز کف بی حساب
ب - بزم، دل سنگ، همی نرم و آب	م - مرغ هوس، صید نمودی عقاب
ش - شاهد و شمع و دف و چنگ و رباب	خ - خمر و سُکر، خانه غم را خراب
ی - یاد جوانی و ز فصل شباب	ت - توسن عشق حاضر و پا در رکاب
ر - راه دراز و خم و از پیچ و تاب	ا - از عدم آب و نمای سراب
ه - همدلی و همدمی پُر عجب	ر - رسم زمان بود، نه رُجز و عذاب
ر - رنگ و نه نیرنگ بُد و نه عتاب	ز - زاهد و نه جاحد و جرم عقاب
و - وقت کنون تنگ و قلم کم زکاب	ا - اندکی مرقوم به رسم جواب
ی - یاسمن و نسترن و پُر گلاب	د - دامن فیسبوک شود از صواب
ه - هروی! اسامی ما را بیاب	ه - هدیه «نعمت» به شما ای جناب

شواب = ج. شابه، به معنی زن جوان

عجاب = بسیار شگفت آور؛ آنچه در شگفتی از حد درمی گذرد

جاحد = انکارکننده؛ کسی که با علم، حق کسی را انکار می کند

رُجز = پلیدی ؛ بتپرستی ؛ عذاب ؛ ذنب ؛ گناه .

زکاب = مرکب سیاه که با آن چیز نویسند